

AFDELING RECHTSPRAAK
RAAD VAN STATE
27 juni 1991
(Mrs. Eekhof-de Vries, Slagter, Schipper)
Nr. R03.88.6730

Wet Arob art. 8 lid 1; Algemene Politieverordening Gemert art. 161

[Essentie] Houden van **bijen**. Persoonlijke aanschrijving met voorschriften. Bezwaren buurman. Adviezen deskundigen. Vage bewoordingen. In redelijkheid. (Gem. Gemert)
In dit geschil staat uitsluitend de inhoud van de door B en W aan de **bijenhouders** opgelegde voorschriften ter beoordeling, en niet de bezwaren van appellants tegen de wijze van nakoming door de **bijenhouders** van diens verplichtingen.

B en W mochten afdaan op de door hen bij het Consulentenschap in Algemene Dienst voor de Insectenbestuiving en **Bijenhouders** van het Ministerie van Landbouw en Visserij ingewonnen adviezen. Geen tegenrapport van een deskundige.

Het achterwege laten van een uitdrukkelijke vastlegging in de voorschriften van het aantal drinkplaatsen is niet van overwegende betekenis.

Het voorschrift waarbij de **bijenhouders** wordt verplicht "de nodige maatregelen te nemen om overlast te voorkomen" is ondanks de vage bewoordingen niet onredelijk. De Afd. rechtspraak kan zich vinden in de visie van B en W dat het voorschrift nodig is als basis voor bestuurlijk optreden in situaties die niet vooraf voorzienbaar zijn. Handhaving van dit voorschrift is dan ook in het belang van appellants.

Niet kan worden staande gehouden dat B en W niet in redelijkheid tot het bestreden besluit hebben kunnen komen. Dat besluit komt ook overigens niet in aanmerking voor vernietiging op een der gronden van art. 8 eerste lid Wet Arob.

(Vgl. art. 2.4.20 VNG-uitgave "Model-Algemene Plaatselijke Verordening", red.)

[Tekst] P.L. Verheijen te Gemert, appellants, vertegenwoordigd door mr. J.K.P.M. Dubach, gemachtigde, tegen

B en W van Gemert, verweerders, vertegenwoordigd door F.J.H. Kreutzer, ambtenaar der gemeente.

Bij besluit van 23 maart 1988 hebben verweerders op grond van het bepaalde in art. 161 eerste lid APV gem. Gemert aan J. Blummel te Gemert ten aanzien van het houden van **bijen** op of in de onmiddellijke nabijheid van zijn huisperceel Heuvel te Gemert de navolgende voorschriften opgelegd:

"a. U dient de nodige maatregelen te nemen om overlast te voorkomen.

b. Inspectie van **bijenvolken** en het verrichten van andere ingrijpende handelingen als het maken van kunstzwermen of het breken van koninginnencellen, dient te geschieden op werkdagen en wel zodanig dat de werkzaamheden uiterlijk om 11.00 uur beëindigd zijn.

c. U dient te zorgen voor een gesloten erfafscheiding van minimaal 2 m hoog.

d. U dient te zorgen voor voldoende drinkwater voor de **bijen** en de drinkgelegenheden dienen te worden afgewerkt met turf.

e. In de periode van 15 mei t/m 15 sept. mag het aantal vliegvolken niet groter zijn dan 6. Tijdens deze periode mag gedurende een tijdsbestek van ten hoogste tweemaal 5 dagen het aantal vliegvolken meer dan 6 bedragen, mits de direkt omwonenden terzake minimaal 48 uur van tevoren zijn geïnformeerd.

f. Slingeren van honing mag enkel geschieden in een goed afgesloten ruimte en wel 's avonds".

Tegen dit besluit heeft appellants bij schrijven gedateerd 15 april 1988 bij verweerders een bezwaarschrift ingediend op grond van art. 7 tweede lid Wet Arob.

Bij besluit van 24 okt. 1988, III-AJV/8801467, verzonden op 26 okt. 1988, hebben verweerders de bezwaren ongegrond verklaard. Verweerders hebben hun besluit tevens doen steunen op de overwegingen uit het advies van de Arob-commissie van 8 sept. 1988, III-AJV8804894.

Deze stukken zijn aan deze uitspraak gehecht. (niet opgenomen, red.)

Tegen dit besluit heeft appellants bij schrijven gedateerd 21 nov. 1988, ingekomen bij de Raad van State op 23 nov. 1988, beroep op grond van de Wet Arob ingesteld bij de Afd. rechtspraak RvS.

Dit schrijven is aan deze uitspraak gehecht. (niet opgenomen, red.)

Desgevraagd hebben verweerders op 19 jan. 1989 een verweerschrift ingediend.

Het geschil is op 11 april 1991 behandeld in een openbare vergadering van de Afdeling, waarin appellants en verweerders bij monde van hun vertegenwoordigers hun standpunten nader hebben uiteengezet.

Ter zitting is tevens als belanghebbende gehoord J. Blummel te Gemert.

In rechte

Art. 161 APV gem. Gemert, zoals dat ten tijde van het nemen van het bestreden besluit gold, luidt als volgt:

1. B en W zijn bevoegd bij openbare kennisgeving of bij persoonlijke aanschrijving gedeelten van de gemeente of bepaalde plaatsen aan te wijzen waar het ter opheffing of voorkoming van overlast of van schade aan openbare gezondheid niet geoorloofd is in die kennisgeving of aanschrijving aangeduide dieren:

a. aanwezig te hebben;

b. aanwezig te hebben anders dan met inachtneming van de door B en W te stellen regels, ter opheffing of voorkoming van de hiervoor bedoelde overlast of schade;

c. aanwezig te hebben tot een groter aantal dan in bedoelde kennisgeving of aanschrijving mede is aangegeven. Deze openbare kennisgeving kan in afwijking in zoverre van het bepaalde in de aanhef van dit artikel ook betrekking hebben op het gehele grondgebied van de gemeente.

2. Het is verboden dieren aanwezig te hebben in strijd met hetgeen bij of krachtens lid 1 bepaald is.

Bij het bestreden besluit hebben verweerders gehandhaafd hun aanschrijving van 23 maart 1988, waarbij zij met toepassing van art. 161 eerste lid aanhef en onder b voornoemd, aan J. Blummel, imker en buurman van appelland, in de vorm van voorschriften een aantal verplichtingen hebben opgelegd ter voorkoming van overlast door het houden van **bijen** bij zijn woning aan de Heuvel 46 te Gemert.

De Afdeling merkt vooraf op dat in het onderhavige geschil uitsluitend de inhoud van de aan J. Blummel opgelegde voorschriften ter beoordeling staat. De bezwaren van appelland, voor zover deze zijn gericht tegen de wijze waarop J. Blummel de uit deze voorschriften voortvloeiende verplichtingen nakomt, kunnen in deze procedure niet aan de orde komen.

De voorschriften welke betrekking hebben op het aantal vliegvolken dat J. Blummel op zijn terrein mag houden en de tijdstippen waarop hij in de volken mag werken, zijn door verweerders opgelegd met inachtneming van de daartoe bij het Consulentenschap in Algemene Dienst voor de Insectenbestuiving en **Bijenhoudery** van het Ministerie van Landbouw en Visserij ingewonnen adviezen van 16 april en 26 nov. 1987.

Niet valt in te zien dat verweerders niet op deze adviezen, afkomstig van een ter zake kundige instantie, mochten afgaan. Appelland heeft zijn zienswijze dat de hier bedoelde voorschriften niet dan wel onvoldoende voorkomen dat hij overlast ondervindt van de **bijen** van zijn buurman, niet met een rapport van een ter zake deskundige onderbouwd. De uit tijdschriften afkomstige artikelen welke appelland heeft overgelegd kunnen niet als zodanig worden aangemerkt. Deze artikelen bevestigen naar het oordeel van de Afdeling bovendien veeleer de adviezen van het genoemde consulentenschap dan dat zij daaraan afbreuk afdoen.

Met betrekking tot het voorschrift op grond waarvan de imker is gehouden te zorgen voor voldoende drinkwater voor de **bijen** heeft appelland naar voren gebracht dat daarbij aangegeven had moeten worden hoeveel drinkgelegenheden er beschikbaar moeten zijn. Hoewel het wellicht de voorkeur had verdiend het aantal drinkplaatsen uitdrukkelijk in de aanschrijving vast te leggen, acht de Afdeling het achterwege laten daarvan niet van overwegende betekenis. De bezwaren van appelland betreffen voornamelijk de naleving van het voorschrift. Deze bezwaren zijn zoals hiervoor al vermeld thans niet aan de orde.

Appelland is verder van mening dat het voorschrift waarbij J. Blummel wordt verplicht de nodige maatregelen te nemen om overlast te voorkomen, te globaal is geformuleerd, omdat niet is aangegeven om welke maatregelen het gaat.

De Afdeling acht dit voorschrift ondanks de vage bewoordingen niet onredelijk. Zij kan zich vinden in de visie van verweerders dat het voorschrift nodig is als basis voor bestuurlijk optreden in situaties die niet vooraf voorzienbaar zijn. Handhaving van dit voorschrift is naar het oordeel van de Afdeling dan ook in het belang van appelland.

Gelet op het vorenstaande alsmede op de stukken en het verhandelde ter zitting is de Afdeling van oordeel dat niet kan worden staande gehouden dat verweerders bij afweging van de betrokken belangen niet in redelijkheid tot het bestreden besluit hebben kunnen komen.

Aangezien het bestreden besluit ook overigens niet in aanmerking komt voor vernietiging op een der in art. 8 eerste lid Wet Arob genoemde gronden, dient het beroep te worden verworpen.

Uitspraak

De RvS Afd. rechtspraak;

Gezien de Wet Arob en de Wet RvS;

Recht doende:

verwerpt het beroep.